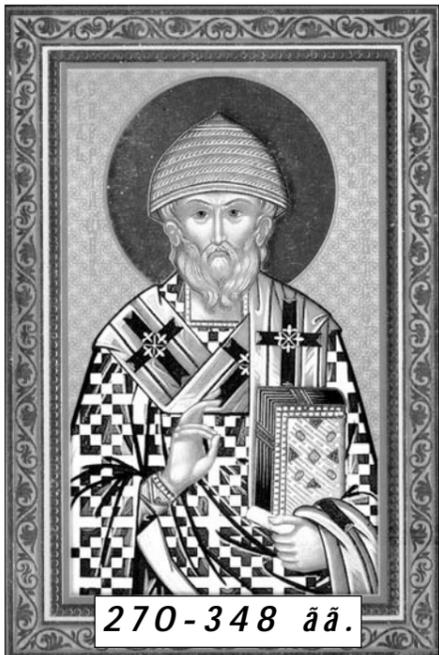

Святитель Спиридон Тримифунтский –

великий чудотворец

Это интересно знать

270-348 аа.

чившемся своему духовнику и всей монашествующей братии.

В тот день, когда Гоголь приехал на Корфу на поклонение святому Спиридону, верующие, как это заведено каждый год 12 (25 по новому стилю) декабря, с большой торжественностью обносили святые мощи вокруг города. При этом все присутствующие обычно благоговейно и трепетно прикладываются к ним. Однако на этот раз среди гостей находился некий английский путешественник, возвращенный на скепсисе и рационализме протестантской культуры. Он позволил себе заметить, что, по всей видимости, в спине угодника сделаны надрезы, и тело тщательно набальзамировано. Чуть позже он подошел к мощам поближе. Каково же было его граничащее с ужасом изумление, когда мощи святого на глазах у всех медленно приподнялись из раки и обратились своей спиной именно к этому человеку, словно предлагая ему лично убедиться в отсутствии "надрезов"... Гоголя это чудо потрясло до самых глубин души.

25 декабря Православная Церковь чтит память Святителя Спиридона Тримифунтского. Для нас, жителей Николаева и области, имя

этого святого стало очень близким: все помнят пребывание святых мощей святителя в нашем городе в мае этого года. Великая мисть Божия была оказана нам этим дивным посещением.

Вот как говорил, восхваляя святого Спиридона, замечательный проповедник, уроженец острова Корфу, российский архиепископ Никифор Феотокис (1731-1800), закончивший свои дни в Даниловом монастыре: "Не знатность рода, потому что род его был убог; ни высокость звания, потому что он был пастух овец; ни знание света мудрости мирской, потому что он в училищах не обучался; ни другая какая вещь, кроме добродетели, возвели на такую высоту этого чудотворца и предстателя нашего Спиридона... И до нынешнего дня, не поклоняются ли ему все славные и владетельные князья? Не полагаем ли мы за великую для себя честь целовать не только главу его, но и кончики сапог, которые он носил?".

Местные жители - керкирцы, не начинают своих дел, пока рано утром не придут к святым мощам, чтобы поставить свечку, помолиться, приложиться к покровителю острова, после чего с миром приступают к выполнению задуманного.

Это они делают не по привычке, а сознательно. Также и дети, которые идут в школу, сначала заходят к святителю Спиридону, приложатся, а после идут на уроки. В каждом доме имеется икона Святителя, перед которой ему слезно молятся.

Последуем же и мы, братья и сестры доброму примеру керкирцев и вознесем наши молитвы перед иконой Святителя Спиридона.

Храм свт. Спиридона в г. Керкира (Греция)

ЗНАМЕНИТЫЙ СТАРЕЦ Амвросий Оптинский в одном из своих писем к духовным чадам упоминает о чуде, свидетелем которого стал великий русский писатель Николай Гоголь во время заграничного путешествия. Как и многие другие русские литераторы и философы, Гоголь часто посещал Оптину пустынь и однажды рассказал о слу-

Духовно-просвітницька та краєзнавча робота в Піщаному Броді

Духовно-просвітницька місія в суспільно-громадському житті одна з важливих у нашому сьогодні.

Виконуючи свій пастирський обов'язок у справі відродження духовності та просвітницької діяльності серед пастви, протоіерей

Іоанн Фечко, настоятель Свято-Покровського храму с. Піщаний Брід Веселинівського р-ну, докладає чимало зусиль у вирішенні даної проблеми.

У вересні цього року Піщаний Брід відзначав 200-літній ювілей від дня свого

Митрополит Пітирим звершує Божественну літургію в Свято-Покровському храмі

Активно допомагали о. Іоанну начальник Веселинівського пенсійного фонду С. Овчар; директор ПП "Шевров" А. Шевров з Миколаєва; директор Піщанобродської школи Г. Макар; завідувача Піщанобродським будинком культури Л. Хамраєва, парафіяни церкви та жителі села.

Приємно чути від людей чи прочитати в обласних і районних газетах слова подяки сільському священику.

З ініціативи о. Іоанна, при благодійній підтримці пані Ельвіри Вегнер та меценатів, в селі встановлено пам'ятник воїнам-визволителям та учасникам бойових дій; на колишньому німецькому

цвинтарі, який було безжалюдно знищено, встановлено гранітну плиту з хрестом, які освятив Правлячий архієрей - митрополит Миколаївський і Вознесенський Пітирим. Сповнені духовних турбот і будні священика. Отець Іоанн дбає про поповнення церковної бібліотеки, фонд якої - 1500 книг, забезпечує кожен двір епархіальною газетою "Голос Православия", а навчальні заклади отримують ще й "Церковну Православну газету". При храмі діє духовно-просвітницький центр, в розпорядженні якого понад 100 відеодисків. Проводяться бесіди священика в школі.

Нехай же Боже благословіння зміцнює сили та подає духовної наснаги о. Іоанну і його пастві.

А. НИКОЛАЄВА

Святкування 200-літнього ювілею села

Хрест-пам'ятник воїнам-визволителям

заснування. І, як виявилось, ініціатором та організатором усіх заходів святкування ювілею був о. Іоанн, який задалегідь розпочав пошуково-краєзнавчу роботу, залучивши керівників, школу, меценатів, жителів села.

І заходи були багатоденні, багатолюдні та змістовні. Село зустрічало німецьку делегацію, очолювану п. Ельвірою Вегнер, родичі якої були виходцями з Піщаного Броду чи Шпеєра (як тоді називалася німецька колонія).

Молебень на освячення хреста та могили тих, хто був похований на знищеному німецькому цвинтарі

Пані Ельвіра Вегнер запалює свічку на вічну пам'ять